

POSTANOWIENIE Z DNIA 18 LUTEGO 2004 R.

III KZ 8/03

Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia oczywiście niedopuszczalnego środka odwoławczego jest bezprzedmiotowy, w związku z czym nie podlega rozpoznaniu.

Przewodniczący: sędzia SN F. Tarnowski.

Sędziowie SN: M. Sokołowski, J. Szewczyk (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy w sprawie z wniosku Jana K., o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, po rozpoznaniu kwestii dopuszczalności wniosku

p o s t a n o w i ł wniosek pozostawić bez rozpoznania.

Z u z a s a d n i e n i a :

Postanowieniem z dnia 6 maja 2003 r. Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 20 grudnia 2002 r., o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 6 listopada 2002 r. o odmowie przyjęcia wniosku Jana K., o stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 kwietnia 2001 r.

Pismem z dnia 13 grudnia 2003 r. Jan K. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2003 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, który uzasadnił tym, że w jego mieszkaniu od miesiąca lipca 2003 r. do dnia 10 grudnia 2003 r. trwał re-

mont i dopiero w dniu 10 grudnia 2003 r. odnalazł omawiane postanowienie Sądu Najwyższego, i zapoznał się z nim.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie przedstawionego Sądowi Najwyższemu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia nie jest dopuszczalne. Postępowanie karne jest dwuinstancyjne, w związku z czym środek odwoławczy nie przysługuje od orzeczeń wydanych przez sąd odwoławczy na skutek odwołania (art. 426 § 1 k.p.k.). Oczywiście reguła ta odnosi się także do Sądu Najwyższego. Skoro zatem od postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2003 r. zażalenie nie przysługuje, to nie ma terminu do złożenia tego środka odwoławczego, a w konsekwencji wniosek Jana K. o przywrócenie terminu do wniesienia niedopuszczalnego zażalenia jest bezprzedmiotowy i jako taki nie może być rozpoznany. (...)

Jak już wspomniano, w przypadku gdy ustawa uznaje, że od orzeczenia nie przysługuje środek odwoławczy, wniosek o przywrócenie terminu do złożenia niedopuszczalnego środka odwoławczego jest bezprzedmiotowy, w związku z czym nie podlega rozpoznaniu. Złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia niedopuszczalnego środka odwoławczego nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Dlatego brak jest podstawy prawnej do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia złożonego po terminie niedopuszczalnego środka odwoławczego, w trybie określonym w art. 429 § 1 k.p.k., przez prezesa sądu odwoławczego, gdyż powołany przepis zawiera dyspozycję adresowaną do stosownych organów sądu pierwszej instancji (por. postanowienie SN z dnia 22 marca 2000 r. OSNKW 2000, z. 5-6, poz. 52).

Oznacza to, że po wpłynięciu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia niedopuszczalnego odwołania od orzeczenia sądu odwoławczego, prezes tego sądu winien wydać stosowne zarządzenie o charakterze administracyjno-porządkowym i poinformować nadawcę o sposobie za-

łatwienia pisma, np. przez załączenie go do akt. Odmowa przywrócenia terminu do złożenia zażalenia przez sąd lub odmowa przyjęcia niedopuszczalnego środka odwoławczego przez prezesa sądu odwoławczego uruchomiłaby bowiem, nieprzewidziany w ustawie dalszy tryb kontroli odwoławczej w postaci zażalenia na odmowę przywrócenia terminu bądź zażalenia na odmowę przyjęcia środka odwoławczego (odpowiednio art. 126 § 3 k.p.k. i art. 429 § 2 k.p.k.).